

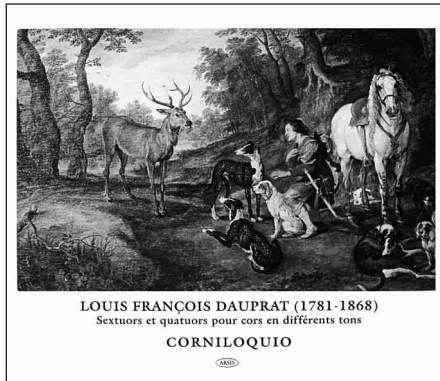
CD KLASSIEK

Hoornmuziek
Dauprat

Van Louis François Dauprat (1781—1868) had alvast ondergetekende nog nooit gehoord, zodat 's mans hoornmuziek een heuse openbaring werd. Hoorn heeft altijd al iets bijzonders. Dit immer weerbarstige instrument is eigenlijk slechts een lange buis eindigend op een 'beker', en stamt af van een jachtinstrument. De notenrij die men op zulke natuurhoorn kan spelen, door harder of zachter met de lippen het mondstuk aan te spreken, is veeleer beperkt. Daarom vult een andere techniek een en ander aan. De muzikant kan een aantal noten meer spelen door met de hand de conische klankbuis al dan niet op te stoppen. Pas met de introductie van kleppen (ventielen), die de lengte van de buis inkorten dan wel verlengen, kwamen er echt meer technische mogelijkheden. Sommigen betreurden niettemin dat de eigen, ietwat aarzelende klankkleur van de natuurhoorn daarmee tot het verleden ging behoren.

Dauprat was een van die gedreven zoekers die dit instrument zijn eigen geluid en positie in het orkest hebben geschonken. Hij dreef het zelfs zo ver, dat hij de hoorn solistische kwaliteiten toeschreef. Zelf was Dauprat een leerling van de Praagse componist Antonin Reicha, op zijn beurt een vriend van de jonge Beethoven en een leerling van Haydn. Reicha vestigde zich later in Parijs waar hij onder meer les gaf aan Liszt, Berlioz, Gounod én Dauprat. Dauprats muziek is een soort impressionisme *avant la lettre*. De componist schildert met een rijk kleurenpalet en tracht de verschillende timbres van de instrumenten tot leven te wekken. Hij gebruikt dus niet één soort hoorn, maar meerdere, door hun stemming van elkaar verschillende instrumenten (*cors en différents tons*), die bij samenspel een wondere klankharmonie opleveren. Het Spaanse ensemble Corniloquio heeft zich als een van de weinige gespecialiseerd in het bespelen van dergelijke natuurhoornen. (JC)

Louis François Dauprat, *Sextuors et quatuors pour cors en différents tons*, door Corniloquio, Arsis (distributie harmonia mundi), Arsis 4223, 20,40 euro.

CD KLASSIEK

Internationale barok
Muffat

Terecht bestempelt het tekstboekje bij de cd Georg Muffat als een grenzenloze Europeaan. Afkomstig uit Savoye, toen nog een afzonderlijk vorstendom, kind van Schotse voorouders, opleiding in Parijs bij de Italiaan Lully, vervolgens via de Elzas en Duitsland op weg naar Wenen en Praag. In 1678 trad hij in dienst bij de aartsbisschop van Salzburg, waar hij Heinrich Ignaz von Biber als collega kreeg en op studiereis mocht naar Rome. Daar raakte hij bevriend met Corelli, wiens stijl hij later 'over de Alpen' zou exporteren. Het resultaat was een enorme kruisbestuiving.

Muffat is een van de componisten die in zijn werken zowel de Franse, Italiaanse als Duitse stijl harmonieus laat samenklinken. Die vrijheid is opmerkelijk, want vaak worden de scheidslijnen tussen die 'nationale' stijlen veel te strak getrokken.

Deze internationale wisselwerking leidde tot vrolijke vrijheid en innoverende improvisatie die paste in steden als Salzburg of Venetië. Dat horen we ook in deze instrumentale muziek door de nog jonge Holland Baroque Society. Het is een ensemble jeugdige muzikanten die allen elders al stielkennis opdeden en nu zelf hun eigen orkest hebben opgericht. Een eigen dirigent is er niet. Ze werken met verschillende gastdirigenten, wat de blik scherp houdt. In dit geval werd het dirigeerstokje gehanteerd door Matthew Halls, die artistiek directeur is van The King's Consort. Van huize uit is Halls bassist en in die hoedanigheid nam hij al menige cd op met gerenommeerde barokorkesten zoals Les Arts Florissants.

Georg Muffat, *Auserlesene mit Ernst und Lust gemengte Instrumentalmusik*, door de Holland Baroque Society onder leiding van Matthew Halls, Channel Classics (distributie Coda), CCS SA 27408, 21,65 euro.

BOEK GESCHIEDENIS

Anne Frank herinnerd
Miep Gies

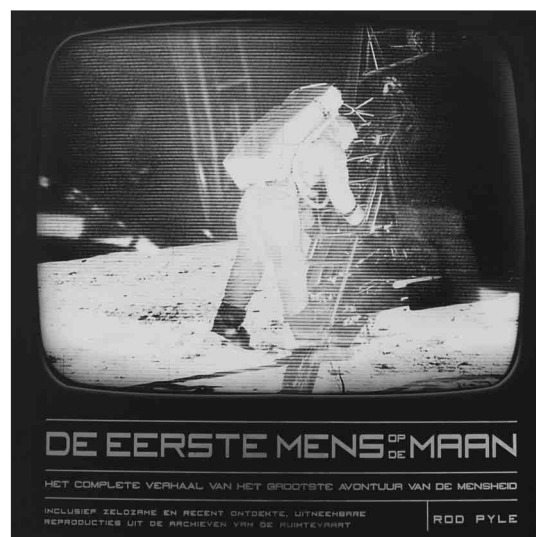
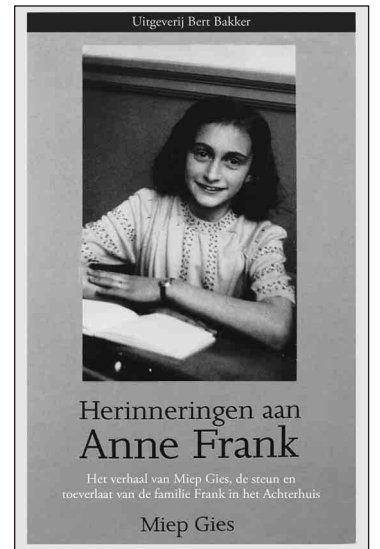
Miep Gies, een van de werknemers van Otto Frank, vader van Anne, publiceerde reeds in 1987 haar herinneringen aan de Tweede Wereldoorlog. Zij was een van de weinigen die jarenlang de ondergedoken joodse familie hielp en bijna dagelijks bezocht.

Doorheen het boek klinkt duidelijk hoe gedreven Miep en haar echtgenoot op zoek gingen naar levensmiddelen, nieuws en troost voor de onderduikers in het Achterhuis. Ook voor tal van anderen die het in die oorlogsjaren niet eens waren met de bezetting namen ze het op, soms met gevaar voor eigen leven.

Na de arrestatie vond Gies de dagboeken van Anne Frank, maar het duurde tot na de tweede druk alvorens ze zelf las. Ze verzamelde de vellen om ze na de oorlog aan Anne terug te geven. Toen vader Frank het bericht kreeg dat zijn dochters Margot en Anne in de nazikampen waren omgekomen, trok Miep Gies de lade van haar bureau open en overhandigde alle papieren aan vader Frank: „Dit is de erfenis van uw dochter Anne.” Na lange twijfelen gaf Otto Frank ze in boekvorm uit.

Dit jaar werd Miep Gies honderd, en voegde ze nog een nawoord toe aan haar herinneringen. Ze blikt terug op de tijd in het Achterhuis, maar ook op de terugkeer van Otto Frank, die luttele weken vóór de bevrijding vrouw en kinderen verloor. Een vraag is nog steeds onbeantwoord, besluit ze: „Om de een of andere reden heb ik de kans gekregen om het dagboek te vinden en te bewaren, om de boodschap van Anne aan de wereld over te brengen. Ik zal nooit weten waarom.” (TH)

Miep Gies, *Herinneringen aan Anne Frank. Het verhaal van Miep Gies, de steun en toeverlaat van de familie Frank in het Achterhuis*, Bert Bakker, Amsterdam, 2009, 256 blz., 16,95 euro, ISBN 978 90 351 3363 1.

BOEK GESCHIEDENIS

Mannen op de maan
Rod Pyle

De grote stap voor de mensheid zal nog een tijdlang onze netvlies prikkelen. Deze bundel – want boek kan je het eigenlijk niet noemen – neemt ons mee in dit grote avontuur, met vooral veel beeldmateriaal en reproducties van documenten en foto's. De zestig vellen worden aangevuld met omslagen vol bijlagen uit het archief van de NASA die het hele avontuur verduidelijken en extra kleur geven.

Het maanavontuur begint in het eerste hoofdstuk reeds met het omhoog kijken naar het hemellichaam in de oudheid, maar vanaf de volgende hoofdstukken zijn vliegende objecten de rode draad naar de eerste voetstap op de maan.

Dat de reis naar de maan aanzette tot tal van andere ruimteavonturen, wordt ook duidelijk gemaakt met de aandacht voor de Europese ESA en de Aziatische belangstelling voor ruimtevaart. Ook de dromen van een permanente maanbasis worden opgerakeld. Er zullen dus waarschijnlijk nog stappen op de maan worden gezet.

In deze publicatie vindt u geen bewegende beelden. Wel is het verhaal rijklijkelijk geïllustreerd met tekeningen en foto's, zodat u zich een idee kunt vormen over hoe de ruimtevaart evolueerde, met vallen en opstaan, met rampen en successen. (TH)

Rod Pyle, *De eerste mens op de maan. Het complete verhaal van het grootste avontuur van de mensheid*, Kosmos, Antwerpen, 60 blz., 39,95 euro, ISBN 978 90 215 4254 6.

BOEK FICTIE

Dromen zijn geen bedrog
Eric-Emmanuel Schmitt

Bij het lezen van *De droomster van Oostende* beseft de lezer hoe sterk het leven wordt bepaald door de dromen en verzinsels van de mens. Met zijn unieke eenvoudige en sierlijke vertelstijl weet de Franse auteur Eric-Emmanuel Schmitt (in een prima vertaling) de lezer mee te voeren naar de wereld van het onderbewuste. Vijf verhalen bevat dit boek. In het eerste droomt een oude vrijster van een man, een prins godbetert, die ze ooit vond op het strand en die ook daar op een dag weer verdween. Niemand gelooft dat die man echt bestaan heeft, feit is wel dat hij haar leven – althans in haar eigen ogen – kleur heeft gegeven, en dit tot op de dag van haar dood. En dan slaat de twijfel toe bij haar omgeving. Was die prins dan toch echt? Dromen en denkbeelden kunnen het leven echter ook negatief beïnvloeden, zoals bij die dame die haar man om het leven brengt, louter op veronderstellingen dat hij haar ontrouw is. Ze raakt zo geobsedeerd door de interpretatie van zijn gedrag, dat ze haar grote liefde begint te haten. In nog twee andere vertelsels speelt de auteur met gevoels en interpretaties waarin iedere lezer wel iets van zichzelf zal herkennen. Zodat hij zich op de duur gaat afvragen hoe hij zichzelf ten goede of ten kwade door zijn eigen dromen laat leiden.

In het laatste verhaal maakt Schmitt zijn werk af met een geschiedenis die hij zelf lijkt te hebben beleefd. Op het perron komt hij keer op keer hetzelfde dametje tegen. Ze staat daar duidelijk op iemand te wachten, die nooit komt. Dan gaat het gerucht dat de lang verwachte dan toch opdaagde. 's Anderendaags was de dame overleden. We vinden Schmitts besluit in de allerlaatste zin van dit werk, dat ons op zo'n lieflijke manier aan het nadenken zet over onze eigen dromen en interpretaties van het leven: „Ik denk dat ik me tot op de laatste dag van mijn leven zal afvragen wie er nu uit de trein stapte, de dood of de liefde.” De auteur is onder meer bekend van zijn *Cyclus van het Onzichtbare*, vier novellen waarin verschillende godsdiensten aan bod komen (*Meneer Ibrahim en de bloemen van de koran, Oscar en oma Rozerood, Het kind van Noach en Milarepa*). (LW)

Eric-Emmanuel Schmitt, *De droomster van Oostende*, Atlas, Amsterdam/Antwerpen, 2009, 238 blz., 18,50 euro, ISBN 978 90 450 1180 6.

Het wekelijkse aanbod boeken, cd's en dvd's in *Kerk+Leven* is ook te raadplegen en te bestellen via het *Mediacenter* op de website www.kerknet.be.